



ה"ת 52521/03/15 - עמותת אלראבטה אלאסלמיה אלקוטריה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 52521-03-15 עמותת אלראבטה אלאסלמיה אלקוטריה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט ארז נוריאלי
מבקש	עמותת אלראבטה אלאסלמיה אלקוטריה
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

רקע

1. לפני בקשה להחזרת תפוסים, לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה").

2. ביום 8.1.15 הוצא צו חיפוש ותפיסה המתיר למשיבה לערוך חיפוש בביתן, בחצרן וברכבן (אשר בשימושן או בהחזקתן) של התאגידים "אלפג'ר לאומנות וספרות בע"מ" ו"המוסלמיות למען אלקצ"א" (להלן: "התאגידים"), בחשד לחברות בהתאגדות בלתי חוקית.

ביום 4.3.15 הוצא צו חיפוש ותפיסה נוסף, המתיר למשיבה לערוך חיפוש בשכונת אלבאטן באום אל פאחם, בנקודת הציון בה מצוי משרדה של המבקשת.

מכח שני צווי החיפוש והתפיסה, ערכה המשיבה חיפוש במשרדיה של המבקשת, אשר נמצאים בסמוך למשרדי התאגידים, והחרימה מחשבים ניידים, מחשבים ניחים וכרטיסי זיכרון (להלן: "התפוסים").

3. לטענת ב"כ המבקשת, צו החיפוש הראשון נוקב בשמם המפורש של התאגידים וצו החיפוש השני אינו נוקב כלל בשם הגוף אליו הוא מופנה. משכך, שניהם אינם מקימים סמכות ללקיחת התפוסים ממשרדי המבקשת.



עוד נטען כי המבקשת, אשר עוסקת בייעוץ, פיתוח ארגוני וקידום פרויקטים, העניקה את שירותיה לתאגידים, ומשכך חומרים השייכים לתאגידים נתפסו במשרדה. לדברי ב"כ המבקשת, לא נשמעה כל טענה כלפי המבקשת כי ביצעה עבירה כלשהי או כי נתנה שירות אסור לתאגידים, אלא לאחר הכרזתן כהתאחדויות בלתי מותרות.

עוד טוען ב"כ המבקשת, כי על פי סעיף 32 (ב) לפקודת החיפוש, מקום בו מדובר במחשב השייך למוסד ומבקשת המשטרה להחזיק בו למעלה מ-48 שעות, הרי שעליה להגיש בקשה להארכת משך התפיסה למען יתקיים דיון במעמד הצדדים. לדבריו, המבקשת נותנת שירותים לציבור, ובהתאם לטיב השירות שהיא מספקת, היא עונה על ההגדרה של מוסד.

4. ב"כ המשיבה הפנה לדו"ח סודי שסומן במ/1.

ב"כ המשיבה טען כי התפיסה בוצעה מכוחם של מספר מקורות סמכות נפרדים, שכל אחד מהם מקנה לרשויות החוק את הסמכות להחזיק בתפוסים. הראשון הוא סמכות מנהלית מכח צו התפיסה של שר הביטחון, השני הוא הסכמות הפלילית מכח תקנה 74 לתקנות ההגנה לשעת חירום (להלן: "**התקנות**") והשלישי הוא הסמכות הפלילית מכח סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצרים וחיפוש).

ב"כ המשיבה טען כי התפוסים של התאגידים ושל המשיבה נמצאו ביחד וכי לא ניתן היה לבצע הפרדה ביניהם. מטעם המשיבה הוגשו לבית המשפט מסמכים שסומנו במ/3, אשר מלמדים על קיומו של חשד סביר לכך שהתפוסים שימשו לביצוע העבירה.

חוקיות החיפוש

5. בנסיבות מקרה זה, המקום המתאים לבירור טענות ב"כ המבקש, הנוגעות לחוקיות החיפוש מכח פקודת סדר הדין הפלילי, הוא בשלב שמיעת הראיות לאחר הגשת כתב אישום, אם יוגש, או באמצעות השגה לשר הביטחון, ככל שהטענות נוגעות לחוקיות החיפוש מכח הצו המנהלי.

6. יחד עם זאת יאמר מיד, כי אינני סבור שטענות הסנגור אשר לחוקיות החיפוש, מצדיקות השבת התפוסים בעת הזו, זאת בהתחשב בחומר החקירה שהוצג לפני ונוכח הכרזת שר הביטחון. לא זו אף זו, צווי החיפוש והתפיסה ביחס לרכוש, כוללים "כל שם אחר שתכונה בו התאחדות זו לרבות כל מדור, משרד או משרד שדה, ועדה, סניף, מרכז, ועד, קבוצה סיעה או מוסד".

7. זאת ועוד, בדו"ח החיפוש נרשמה נקודת הציון בה מצוי משרדה של המבקשת. לפיכך, איני מוצא כי מבחינה זו נפל בצו החיפוש פגם המצדיק, כשלעצמו, את החזרת התפוסים.

תוקפה של תפיסת המחשבים



8. המשיבה נסמכת על מספר מקורות תפיסה, וביניהם תקנה 74 לתקנות ההגנה לשעת חירום, שזו לשונה:

(1) רשאי כל חבר לחילות הממשלה וכל שוטר לתפוס ולעצור כל סחורות, חפצים, תעודות או דברים, שיש לו טעם לחשוד שלגביהם נעשתה עבירה על התקנות האלה, או שיש לו טעם לחשוד שבהם השתמשו בעשיית כל עבירה כזאת או בהקילת כל מעשה עבירה כזה, או שיש לו טעם לחשוד בהם כי הם משמשים ראייה בכל מעשה-עבירה כזה.

(2) כל סחורות, חפצים, תעודות או דברים, שלגביהם נעשתה עבירה על התקנות האלה, או כשבהם השתמשו בעשיית כל עבירה כזאת, או בהקילת כל מעשה-עבירה כזה. מכריזים עליהם בזה כי יהיו מוחרמים לממשלת ישראל, וייעשה בהם באותו אופן שיורה שר הבטחון, בין בדרך כלל ובין בכל מקרה מיוחד או סוג מיוחד של מקרים.

(3) כל סחורות, חפצים, תעודות או דברים, שנתפסו ונעצרו לפי התקנה הזאת כחשודים שהם צפויים להחרמה ונמצא בהם לאחר-מכן שאינם צפויים לכך, ישוחררו.

(4) כל סחורות, חפצים, תעודות או דברים, שנתפסו ונעצרו לפי התקנה הזאת כחשודים על היותם ראייה למעשה-עבירה, ישוחררו, אם נמצא בהם שאינם משמשים ראייה כזאת.

9. העבירה המיוחסת למבקשת מנויה בסעיף 85(1)(ג) לתקנות:

(ג) עושה כל עבודה או מבצע כל שירות בשביל התאחדות בלתי-מותרת, אלא-אם יוכיח שהאמין בתום-לבב כי העבודה או השירות לא היו בשביל התאחדות בלתי-מותרת

10. אני סבור כי יש בתקנות, כדי להסמיך את המשיבה לתפוס את המחשבים, מקום בו התקיים חשד סביר כי המחשבים שימשו כאמצעי לביצוע העבירה וכי הם משמשים ראיה לעבירה.

11. הסייג המופיע בסעיף 32(ב) לפקודה, בקשר למגבלת הזמן, אינו נכלל בתקנות, עליהן נסמכת המשיבה לצורך ההחזקה בתפוסים.

12. לאור האמור לעיל ולאור העובדה כי הוראותיהן של התקנות אינן מוגבלות בלוח זמנים כלשהו כמפורט בפקודה ואינן כפופות להוראות הפקודה, אני סבור כי יש לדחות את הטענה לפיה יש להורות על השבת התפוסים לאור אי עמידה בהוראותיו של סעיף 32(ב) לפקודה.

13. למעלה מן הצורך יאמר, כי ההגנות הקבועות בסעיף 32(ב) לפקודה מתייחסות אך ורק למחשב המצוי בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף 35 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971. בעניינו, השאלה אם



מדובר במחשבים הנמצאים בשימוש של מוסד לא התבררה לגופה. ואולם, בהתחשב בכל האמור לא מצאתי לנכון לקבוע מסמרות בעניין זה.

סמכות התפיסה

14. על מנת שתקום סמכות לתפוס חפץ נדרש כי לשוטרי יסוד סביר להניח שישנו קשר כשלהו בין החפץ לבין עבירה שנעברה או עתידה להיעבר, כאשר סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש), מדבר על חמש חלופות וביניהן: באותו חפץ נעברה עבירה או עומדים לעבור עבירה, החפץ עשוי לשמש ראיה במשפט או החפץ שימש אמצעי לביצוע העבירה (בש"פ 342/06 **לרגו נ' מדינת ישראל**)

15. בפסיקה נקבע שרמה ראייתית זו, של "יסוד סביר להניח" דומה לרף הראייתי הנדרש לצורך מעצרו של אדם בטרם הגשת כתב אישום, לאמור "חשד סביר" לביצוע העבירה (ראה בש"פ 8353/09 **מגאלניק נ' מדינת ישראל**)

16. עיינתי בחומר החקירה שהוגש לעיוני ומצאתי כי קיים חשד סביר ברף הנדרש, לביצוע העבירות המיוחסות למבקשת (ראה במ/1 ובמ/3). כמו כן קיים חשד סביר כי התפוסים שימשו כאמצעי לביצוע העבירה וכי הם הינם בבחינת ראיה בתיק.

איזון בין אינטרסים

17. בהגיע בית המשפט למסקנה כי תכלית התפיסה נותרה בעינה, עליו לבחון, האם ניתן לשחרר את התפוסים אף שמתקיימת עילה נמשכת לתפיסה, ואם כן - באלו תנאים וסייגים יש לעשות כן, על מנת להגן על תכלית התפיסה תוך פגיעה פחותה בזכות הקניין של בעל הזכות בנכסים התפוסים (ראו רע"פ 1792/99 **גאלי נ' משטרת ישראל**, פורסם במאגרים, 10.6.99, בש"פ 342/06 **חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל**, פורסם במאגרים, 12.3.06).

18. הוכח בפני כי קיים קושי ממשי להפריד ולמיין בין החומרים הנוגעים לחקירה לבין החומרים שאינם נוגעים לחקירה, כמו גם לנתחם ולתרגמם לשפה העברית, וזאת לנוכח היקף החומרים.

19. חקירה מעין זו, מורכבת, מסועפת ובהיקף כה נכבד, דורשת זמן ואין בכוונתי, בעת הזו, להגבילה. מאליו מובן שדלתות בית המשפט פתוחות בפני הסניגור בבוא העת, לשוב ולהגיש בקשה נוספת.

20. לחילופין ביקש הסניגור להעביר לו את המחשבים עצמם על מנת שהמבקשת תוכל להמשיך בפעילותה. לא מצאתי לנכון לעשות כן, במיוחד על רקע הנתען, כי חלק ניכר מהחומר הגולמי שנתפס מצוי בחזקתה של המבקשת. לא הוכח בפני כי כתוצאה מכך עלול להיגרם למבקשת נזק בלתי הפיך.

21. הוכח בפני כי לא ניתן להגן על תכלית התפיסה, תוך החזרת התפוסים לידי המבקשת בשלב זה. החלטתי מתבססת אף ובעיקר על הדו"ח הסודי, במ/1.

22. לאור כל האמור לעיל, הבקשה, על כל חלקיה, נדחית לגבי כלל התפוסים.

חומר החקירה החסוי שהוגש לעיוני יוחזר על ידי המזכירות לידי נציג היחידה החוקרת.

ניתנה היום, ג' סיוון תשע"ה, 1 יוני 2015, בהעדר הצדדים.